

МІСЦЕ ВІДКРИТИХ ЛЮДЕЙ

ПОДОРОЖУЮЧИ ЗАРІЧНЕНЩИНОЮ

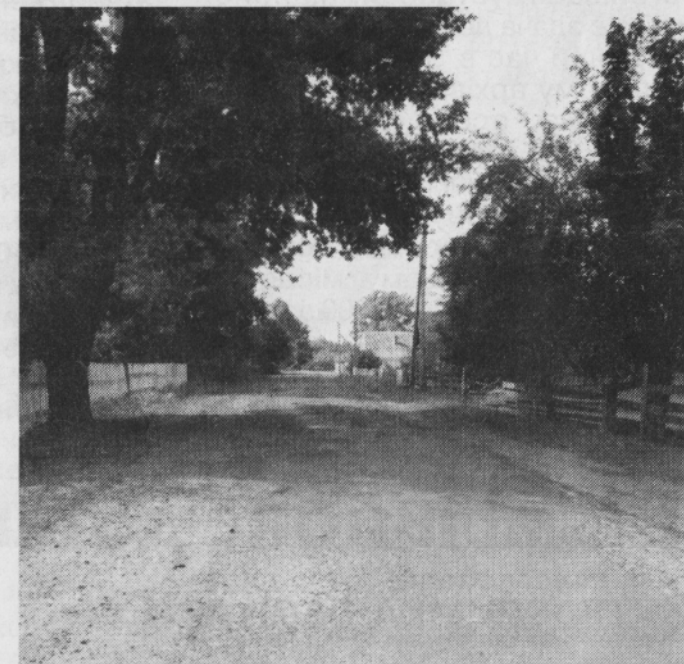
Подорожуючи неймовірними куточками нашого району, вкотре доводиться перекопуватись, що не треба далеко їхати, щоб черпати незабутні враження. Сьогоднішня розповідь про село Зелена Діброва

Дібрівської сільської ради. На близько п'ятдесят дворів тут проживає 175 чоловік населення. Дітей до 18 років налічується 36. Більша половина мешканців – люди пенсійного віку. Зовсім старенькі живуть, здебільшого, самотньо. Дітей народжується небагато: якщо ще кілька років тому новонароджених було по 3-4 на рік, то тепер – 1. Молоді сім'ї будуватися тут не дуже хочуть. За останні роки нові помешкання тут звели лише дві молоді пари. Господарюють

тутешні жителі, переважно, в теплицях. Є заробітчани з цього краю і в Польщі, і в Чехії. Дозвілля – як і скрізь: для найменших облаштований дитячий майданчик, хлопці стрічаються на стадіоні та грають у футбол. Також молодь відвідує клуб. Інфраструктура обмежується сільським клубом, початковою школою, магазином та ФАПом. Останній – сучасний, просторий, раціонально облаштований та функціонує згідно графіку.

Можливо, для місцевих тут все звичне та буденне, але для заїжджого – по-іншому. Перше, що вражає, – тиша та спокій. Не тому, що в селі мало мешканців. Сама атмосфера спонукає до відчуття гармонії. Кругом села – ліс. Домівки, немов заховані від чужих очей, кожна знайшла собі прихисток серед природи. На околиці села огорожа біля будинків – майже рідкісне явище. Скрізь – простір, воля. Люди відрізняються простотою та відкритістю. Кожен зайнятий своїми щоденними клопотами. На такий, відносно невеликий населений пункт, купа своїх майстрів – і печі мурувати, і автомобілі ремонтувати. Напевно, якщо говорити про

спокій, то більшість погодяться, що його забагато не буває. Побувавши в Зеленій Діброві, з'являється можливість ще раз в цьому переконатись.

Ірина УЛІТКО